

Kristus je otroke ljubil ter jih je v naročje jemal in blagoslovil, naš kaplan, ali on po tem ravna po Kristusovem izgledu, ako jih pretepa? Seveda on pretepa samo otroke tistih starišev, ki so naročeni na Štajerca ter jim grozi v šoli s pekлом in žveplom, zraven jih zapira v lojpo (forhaus) v najhujšem mrazu, čeravno otroci že vsi zmornjeni pridejo od daleč v šolo. Nekega učenca, po imenu Dorič iz Mihovce, je tako vdabil, da mu je izbil zob, da je bil siromaček ves krvav. Mi pa skupaj zbrani kmetje ne moremo si proti takemu katehetu drugače pomagati kakor da se te, dragi „Štajerc“, še tesneje ovijemo, ti si nam še prijatelj in nam pomagaš v naših stiskah, taki duhovniki pa ne!

Op. uredništva. Kaj pa k temu poreče g. nadučitelj, zakaj tako ravnanje ne naznani višji šolski oblasti? Kaj pravi k temu g. šol. nadzornik, ali so mu znane take reči in kaj misli ukreniti, da se tako lopovstvo za vselej odpravi iz šole? Kaj bo storil okr. šolski svet proti takemu katehetu, ali ga ne napodi iz šole, naj gre past živino in ne odgojovat nežne otroke? Kaj konečno napravijo naš mil. knezoškof proti takim veroučiteljem, ki na mesto z ljubeznjo, s palico in psovanjem učijo otroke božjemu nauku? To so važne reči, ki se morajo predružačiti in naše mnenje je, takega kaplana ne pustiti več v šolo!

Dopisi iz Koroškega.

Iz Vrbske okolice. Takaj na Koroškem imamo list „Mir“, pravzaprav „Nemir“, in tisti ne dela nič drugega, kakor da ljudi slepari in šunta proti drugi narodnosti. In kaj tisti pozabi, to storijo naši vročekrvni kaplani, ki ne poznajo več kršč. ljubezni, kakor jo je oznanjeval naš Izveličar, temveč le sejjo sovraštvo med ljudstvo, kakor bi bili iz samega pekla in zato se ne čudimo, da jim ljudstvo, žalibog, obrača hrbet. In kako se tu pri nas napada „Štajerc“, ki vendar nič drugega ne želi kakor ljudstvo prav podučiti in mu prav svetovati! Ali ti črnoknježi ne marajo resnice, ta jih bode v oči in zato toli sovražijo vrliga Štajerca. Napredni Slovenci na Koroškem, naročujte se in v vsaki gostilni zahtevajte Štajerca.

Opomba uredništva. Mi obžalujemo, da se na Koroškem dogajajo take krivice od strani mladih kaplančkov in tukaj pozivljamo vse napredne Korošce proti tistim brezobzirno postopati. Mi vemo, da mil. knezoškof v Celovcu o takem postopanju slovenskih kaplanov nič ne zvê, ker slovenskih listov ne bere in osebno se mu vse zataji. Tisti šuntajoči slovenski duhovniki na Koroškem, ki bi imeli biti po božji svoji službi vzgled za ljudstvo, pobujšujejo in to je žalostna resnica! Brezobziren boj torej proti njim hočemo začeti, mi smo navihali ušesa že višjim kričačem in tudi prevznetost mlečezobnih kaplančkov na Koroškem bode našla pri nas tak odpor proti njim, da jim bode zvenelo po njihovih kosmatih ušesih.

Iz Gutštajna. Dragi „Štajerc“! Tudi jaz se na tebe obrnem, dragi „Štajerc“, da ti poročam nekaj o naši fari Gutštajn. L. 1797 je v Gutštajnu prenehala fara sv. Egidija. L. 1844 je prišel v Gutštajn zopet dušni pastir. L. 1861 je postal g. Fr. Feichtinger župnik. Ker je v Gutštajnu velika fara in troje fužin, zato so rekli takrat g. župnik, da hočejo pomagati, da trg dobi kaplana, oni pre bodo dali kaplanu hrano (košto) zastoni, drugo plačilo pa kaplan tako dobi iz verskega zavoda. Občina Gutštajn pa je rekla: Nas g. župnik Feichtinger ne bodo večno živeli, kaj bo tedaj s kaplanom po njihovi smrti? In g. župnik so na to odgovorili: Tukaj imate za 2000 gl. obligacij, dajte jih na obresti in od tistih obrestí se bo plačevala kaplanu hrana. G. Feichtinger so umrli l. 1874 in od tistega časa pri nas ni kaplana, le ob času, ko so bili pri nas stari župnik Woschner, smo po zimi sem ter tje dobili kak kaplanče. Zdaj pa ga zopet ni. Mi pa pršimo, kje so tiste obligacije, ki so namenjene za kaplanovo košto? Svoje dni so bile v občinski kasi v Gutštajni ali sedajni celovski knezoškof? Ali Jožef Kahn jih je izmuznil, češ, da je to škofjski denar. In zdaj kaplana ni in denarja tudi ni več. Zmirom slišimo, kedaj se bodo naš sedanji župnik Vaclav Valeš preselili v večjo faro, potem pre doblimo kakega starega

fajmoštra in kaplana. Pa kedaj bo tisto? Kaplan pa se pri nas jako potrebuje, ker je fara velika, dalje je tu 5 razredna šola in zraven je silno potrebno, da sta ob nedeljah dve službi božji, kajti brez druge službe božje jih mora po nedeljah veliko doma ostati brez meše. To so žalostne razmere in mi prosimo tem potom celovskega prezv. knezoškofa, naj nam že enkrat pošlje kaplana.

Najnovejše politične vesti.

Državni zbor se je sešel v torek, ter je bil na dnevnem redu zakon o vojaških novincih. Drž. zbor mora namreč vojnemu ministru najpoprej dovoliti, da sme izbirati po naborih vojaške novince. Z volilno reformo bo vlada počakala še kaka dva tedna, da poprej reši najnujnejše zadeve, pred vsem pa letni proračun.

Na Ruskem je za sedaj revolucija prenehala, ali načelniki puntarjev in prekucuhov so sklenili, da naj se nadaljuje atentati (napadi) na višje upravne in vplivne vojaške dosjojanstvenike, in tako bomo vedno slišali, da je bil v tem ali onem kraju ustreljen ali z bombo raztrgan kak general ali kak veliki knez.

Kristijan IX., danski kralj, je dne 29. t. m. umrl v 88. letu svoje starosti. Z otroki je imel srčco. Njegov najstarejši sin je zdaj njegov naslednik na danskem tronu, drugi njegov sin Jurij sedi na grškem tronu, le najmlajši je še doma. Njegova najstarejša hči je angleška kraljica, mlajša je ruska carica-mati, najmlajša pa ima velikega vojvodo Camberlendskega ter stanuje v Gmündenu. Njegov vnuk Hakon je pred kratkim postal norveški kralj.

Spodnještajerske stvari.

Našim cenj. naročnikom. Za poslano naročnino vsem lepa hvala! Tudi novim naročnikom, ki so k nam pristopili v tolikem številu, izrekamo iskreno zahvalo. Pred vsem pa nas veseli, da ste v našem boju prišli do prepričanja, da naše delo je v resnici nesebično, le vam koristno ter da mi svoje skromne moči žrtvujemo le v vaš blagor. Vsak naj naše podjetje s tem podpira, da nam pridobi veliko novih naročnikov. Kdor ne pozna našega lista, naj ga zahteva na ogled ter se mu dopolnje ena številka brezplačno. Kdor pa si ga naroči, mora naročnino naprej plačevati. Tiste pa, ki nam še naročnino dolgujejo, prosimo, naj storê svoje dolžnost in poravnajo svoj dolg. Vsem pa kličemo: Živeli na dolga leta!

Iz ječe v Mariboru sta dne 22. t. m. pobegnila kaznjenca Leopold Legenstein in Johan Eberhart, ki sta bila na tri leta zaprta zavoljo ropa.

Samomor starca. V Mariboru v Tegethoffovi ulici se je zastrupil 74 let stari posestnik iz Lučan. Preden je izpil v kavo namešano mišnico (arzenik), je postavil na mizo žeganjo vodo, roženkranc in prižgal dve sveči. V prejšnjih letih se mu je dobro godilo, zdaj ga je najbrž revščina gnala k samomoru.

Vlak je povozil pri Vuhretu pri Marenberku nekega neznanega moža, ki je bil na mestu mrtev. Najbrž je bil kak ogrski živinski trgovec.

Več resnicoljubnosti! V zadnjem času se v raznih slovenskih listih prav na hudooben način podtika zaslužnemu ptujskemu županu g. Ornig, kakor bi on bil kriv tega, da je nekaj Ptujčanov odpadlo od vere. Nato vam odgovorimo, da ga lahko ne najdete moža, čigar rodbina bi bila tako uzornega verskega mišljenja in vedenja, kakor je ravno rodbina g. župana. In da tudi on svoje verske dolžnosti spolnuje, morda bolj, kakor tisti, ki ga napadajo, o tem lahko poizvedete v ptujskem mestnem farožu.

Političen shod v Ptuj. Dne 23. januarja t. l. je v Ptuj priročal držav. poslanec Wastian o svojem delovanju v drž. zboru. Nato se je sklenilo vprašanje o zgradbi novega poslopja mestne hranilnice, kamor se bodo premestili tudi mestni uradi.

Predrzen goljuf. Dne 26. t. m. so vjeli tu v Doliču navihanega tička, ki se imenuje Johan Črnko. Na ime posestnika Kaisersbergerja si je izposodil iz ptujske hranilnice 1000 K. Ulovil je tega tička odvetniški uradnik g. Murko.

Spočetka je navihanec vse tajil kakor gad noga. Še le, ko se je pri njem našlo več nakupljene nove robe, je priznal goljufijo. Iz vsega denarja je imel le 320 K, ostalo je že zafučalo, nekaj poplačal dolgove, nekaj pa zapil. Kako dobro je imel na dilah shranjen denar, spričuje to, da ga je še sam moral dolgo iskati, ko je že sleparstvo priznal. Zdaj je v preiskovalnem zaporu v Ptuj, kjer zdaj mesto pustnih krapov pih malo dišečo kašo.

Zmrznil je potoma posestnik Fr. Ferlin z Veternika pri Kozjem, ko se je vračal v soboto vinjen k svojemu domu.

Utopil se je v nekem potoku pri Slov. Bi. strici kakih 50 let star kmečki človek. Pokopali so ga, ne da bi se bilo izvedelo, kdo in odkod da je bil.

Dr. Brumen obsojen. Kakor smo že poročali, je bil ptujski prvaški dohtar Brumen pred graškim okrajnim sodiščem zavljo žalitve dr. Plachki-ja v Ptuj obsojen na 4 tedne zapora, poostrelega s postom enkrat na teden. Dr. Brumen, ki je bil že 7 krat predkaznovan, je pri graški odvetniški zbornici ovidil dr. Plachki-ja, da baje lovi kliente, da se obnaša tako, da to škoduje stanovskemu ugledu, da napravlja protipostavne rekurze itd. Obsojeni dr. Brumen je rekuriral k višjemu sodišču v Gradcu in tisti je zadnjo soboto popolnoma potrdilo razsodbo prvega sodišča tako da bo ovaduški prvaški dohtar Brumen, hočeš ali nočeš, z lepa ali z grda, moral iti na mesec pihat kašo. Kako pa ti je zdaj pri srcu, dr. Slepič, zdaj boš imel 4 tedne čas psovati in grditî poštene Nemce!

„Pri Amerikancu“ bereš včas velikanski napis nad novo odprto trgovino. Vse, kaj je amerikanskega, diši vselej nekoliko po slepariji, zlasti so se v sleparjenju kmečkega ljudstva odlikovali take amerikanske trgovine v Ptuj, Radgoni, Beljaku in Ljubljani. Tudi v Celju je pred kratkim odprl tako trgovino „Pri Amerikancu“ neki Košir in ko je s slabim blagom opeharil svoje odjemalce, z nepošteno konkurenco poškoval domače trgovce, je prišel na kant, kakor se je dosedaj zgodilo z vsemi enakimi Amerikanci. Pazite torej in ne dajte se varati od vsakega privandranega sleparja, temveč se držite svojih znanih trgovcev, ki vam pošteno postrežejo, da se vselej z veseljem k njim vrnete, kadar potrebujete nakupiti robe za svojo domačo potrebo. Košir in njegovi kompanjoni so bili pred kratkim v Celju oddani sodnji.

Kranjski pankrt je novo krščen in je dobil seveda tudi novo ime: Novi slov. Štajerc v Ljubljani. O ti revček, ti uboga para, tvoje življenje je bilo britko, žalostno, sašico si vedno imel in za snučo v kasi tudi zaspal za vekomaj po kratkem življenju! In tudi tvoj pogreb je bil siromašen, kdor nima cvenka, pogine in se pokoplje kakor — pes! Res se nam smiliš, solze, kup debele kakor vinske jagode bi imele teči iz naših oces — tako smo te radi imeli! Križmana so zaradi nepopisnih, velikanskih zaslug penzionirali in vleče svoj mastni penzijo iz tistega zivila, ki ga je zadalžil pri tiskarni s svojim slavnim listom. Zapustili so ga njegovi iskreni pajdaši, njegovi boritelji na pravi slovenski podlagi „Svoji k svojim“ in tako mu je zabobnal mrtvaški boben in list je prišel na kant. Vse je fuč, denarja ni, lista ni in naročnikov tudi ni, saj je nam razumno ljudstvo ne enkrat reklo: Nam se stadi in gnusi brati ta list in kratičko življenje je imelo naglo smrt. No, mi smo bili pripravljeni na to žalost, mi smo pričakovali hitri konec, saj ni bilo drugače mogoče. Ali tem prvaškim in klerikalnim zapeljivcem je vse deveta briga. Zguba je zguba in takih reči, takih polomov so klerikalci in prvaki navajeni kakor cigan mrazu, saj vsak dan vidimo, kako propadajo in bankrotirajo na kaki narodni podlagi ustanovljena narodna podjetja. Strašanska goljufija, nezaslišano sleparstvo in vnebovpijoče reči so dandanes na dnevnem redu pri klerikalcih in prvakih. Ako vam kako njihovo podjetje ne gre, ali gre rakovo pot, pa hajd se obrne, da podjetju drugo ime, samo da se ljudstvo slepari dalje in goljufa še huje. No, zdaj pa, ljubi kmet, delavec in obrtnik, že lahko veš, katera nebesa so ti odprta, ako te bodo nadlegovali kakor siten berac ter te silili in silili, da se naročiš na tistega novorojenega pankrta iz Ljubljane. Odpri vsakemu kratkomalo vrata na ši-

oko, da se zgubijo na prah in pepel. Napred-
jaki! Drugača pojasnila in sveta vam ni treba,
saj sami dobro znate, kaj je vaša dolžnost.

Slovensko uradovanje. Prvaškim petelinom
začenja že greben debelo rasti in ako jih po-
teno ne okrcamo, bogvé, kaj bi si še ne dovo-
li! Zdaj na primer ne trojbi „Filipos“, „Celjska
aba“ in drugi enaki „svetovnoznaní“ listi nič
rugo kakor: „Uradujte le slovenski!“ Bedaki,
li mislite s tem rešiti, kar se rešiti ne da,
namreč vaš narodni obstanek? Dozdaj so vaši
vrvaki in dohtarji, vaši farji in drugi vaši urad-
niki le s pomočjo nemščine in nemških šol prišli
ko boljšega kruha in zdaj navhaležno pljuvate
po vsem, kar je nemškega. Ali je to pošteno?
In ako kateri župan, ki se je naučil nemški, v
tistem jeziku uraduje in morda v kakem urad-
nem dopisu ne piše vse pravilno, oh kako se
potem neumno posmehujete in bedasto krohate
po svojih enako neumnih glasilih! Kateri župan
na deželi se je kaj več šolal kakor v navadni
šoli? In kaj hočete potem od takega pričako-
vati kake izvanredne reči? To je znano, da so
slovenske sestave slovenskih županov polne po-
greškov in bolj bedasto zložene in pisane kakor
katerikoli nepopolni nemški dopis. Vaš Macur,
celjski misijonar, je bil vendar učena slovenska
glavica, ne-li? — in je pred par leti napisal na
celjski magistrat v začetku opravičeno dvomil,
ali je to pisal študirani (!) Slovenec in du-
hovnik! Kadar pride kak prismuknjzen klerikalec
v obč. odbor, prvo njegovo „blagonosno“ delo-
vanje je, da zahteva slovensko uradovanje, kakor
je to pred kratkim storil trgovec Veselič pri
Veliki Nedelji. A hvala Bogu, na svetu že živi
dosti razsodnih, pametnih in naprednih možakov,
ki takemu prenapetnežu ohladijo njegove kurje
možgančke in tako se je zgodilo tudi pri Veliki
Nedelji. Vsi drugi odborniki z županom vred so
mu odgovorili rezko: Pri nas se bo na sloven-
ske vloge odgovarjalo slovenski, na nemške pa
nemški! In strmite, ljudje božji! Ta slovenski
gospodek Veselič, kar zadeva njegovo trgovino,
dopisuje le nemški. Ali to ni podlost prve vrste?
Ali to ni nezasišano hinavstvo, ki ga je zmoežen
le kak izvržek človeštva? Torej, kadar mu hasne,
ta mu je nemški jezik dobro došel, ker pa za
blagor svoje občine nima srca in smisla, tu dela
v škodo občine narodnjaka! Fej takim ljudem,
ven ž njimi iz vsake poštene družbe! Zapomnite
si enkrat za vselej, vi prvaški kričači, da se s
praznim in puhlim geslom: „Svoji k svojim!“ in
„Slovenec ostani Slovenec“ zatiranemu kmetu,
obrtniku in delavcu kravajo malo pomaga, zapri-
žite si debelo za ušesa, da vi z narodnostnim
nemirovom sejete le nesrečo med ljudi in kmečko
ljudstvo se že na vseh krajih britko pritožuje,
da se ga na njegovo škodo izgodbije nemški
kupec, odkar so farji in prvaški dohtarji vrgli
med ljudstvo sovraštvo do druge narodnosti! Mi
vemo in smo prepričani, da so še, hvala Bogu,
na kmetih vrli, napredni možje, katere tu po-
zivljamo, naj vselej kurajžno nastopajo ter osta-
nejo na stališču narodnostne pravičnosti! Ti pa,
napredni župan, ako si zmoežen nemškega jezika,
drži se ga, s tem si le množiš ugled med omi-
kanimi ljudmi!

Umor. V Kapelah, na poti iz Mürzzuschlaga
v Marije Celje, sta dve mladi ženski, najbrže
dunajski vlačugi, umorili svojo tovaršico ter
potem brez sledu izginili.

Prvaški dr. Grossmann obsojen. Iz Ljuto-
mera se nam piše: Dne 27. t. m. se je vršila
pri tukajšnji sodniji kazenska obravnava proti
slovenskemu prvaškemu advokatu dr. Grossmann,
ki je v zadnji občinski seji rekel, da je postop-
panje g. župana Turna nesramno. Prvaški doh-
tar, ki k obravnavi ni prišel, je bil obsojen na
300 K globe, kot priče so bili navzoči vsi ob-
činski odborniki.

**Prošnja do vseh bratcev in sestic Marijine
družbe in drugih potrebnih bratovščin Sv. Petra
in Pavla župnije v Ptujii.** Vse verne kristjane
obeh spolov in vseh starostij vljudno prosim,
potrudite si ogledat razmere, ki vladajo v najbližnji
okolici severno ležečih cerkvenih vrat in sicer
vsakikrat po rani službi božji. Grozen nagled!
— Vidim Vas, kako si zakrijete svoja lica in
zamašite . . . nož, kajti eden dr. k leži poleg dru-
gega. — Vse velikosti in starosti so zastopani. —
Cerkev je tam oblegana, ko slavni Port Arthur.

— Mrtveci pa smrdijo — v pravem pomenu be-
sede — gor do nebes! — Ne oskrnujajte več
cerkvenega prostora, za kar Vas lepo prosí
mežnar minorit. cerkve.

Koroške vesti.

Opravičen vzdihljaj. Pošten celovski malo-
obrtnik, ki je že veliko na svetu preskusil, piše:
„O ti lepa, ljuba Avstrija, koliko je tvojim pre-
bivalcem toča že napravila škode, koliko jih je
drugače po nedolžnem obubožalo in vsem tem
bi se lahko pomagalo, ako bi vlada klerikalcem
prepovedala ljudstvo izsesavati in slepariti. Na
stotine jih umrje vsako leto, ki svoje premoženje
v oporokah volijo farjem in cerkvam, ker se jim
je zato obečal topel koticček v nebeškem kra-
ljevstvu; zato je tudi cerkev vedno bolj bogata,
kmečko in delavsko ljudstvo pa vedno vbožnejše.
Poglejmo le na deželo, kako slabo in žalostno
je tam za kmeta in za hlapca, ki mora, kadar
obnuoža, vsak drugi dan v drugem hlevu preno-
čevati. Tu mu far ne pomaga, da ima vsaj
pošteno stanovanje! Seveda, kadar se približajo
volitve, ja, takrat far vé za kmeta, za delavca
in obrtnika, takrat mu je prijazen, takrat je
sladek, ko se gre za njegove interese, ali kadar se
gre siromaku pomagati, ab takrat ti far obrne hrbet
in te ne pozna. Kje je potemtakem ljubezen
do bližnjega? Kristus je rekel: „Ne nabiraj si
zakladov!“ Na mesto tistih romanj in božjih
potov v Rim in bogsigavedi še kam, lahko bi
obrnili denar za lačne siromake in to bi bilo
Bogu veliko ljubše kakor tisto pobožno zavijanje
očes in postopanje po božjih potih. Sicer pa
Jezuiti sami imajo katoličane za slabe ljudi.
Tako je n. pr. pred kratkim znani Jezuit v Eliza-
betini cerkvi pridigoval, naj ljudje zahajajo vsak
teden k sv. spovedi. Jaz sem si mislil zraven
tote: Ako se jaz moram v enem tednu večkrat
preobleči v drugo srajco, potem imam gotovo
veliko tistega počasnega mrčesa na sebi in kdor
se pogosto spoveduje, gotovo ima vedno
umazano dušo, ker čistim dušam
ni treba hoditi k spovedi. To so
moje misli in jaz sem že star, menim, da po
svojih izkušnjah morem povedati o kaki stvari
pametno sodbo.

Napad. V Suhi ob Vrbskem jezeru je pred
kratkim neki zlikovec zvečer ustrelil skozi okno
v sobo posestnika Saviča in le slučaju se je
zahvaliti, da ni bil nihče iz pričujočih ranjen.
Orožniki že nasledujejo pravega krivca.

Roki sta zmrznili pri vajah v Gospi sveti na
Koroškem častniku Silvaticiju. Morali so ga
pripeljati domov.

Razne stvari.

Pobožni berači. Po deželi se klati cela tolpa
pobožnih klosterskih beračev in naše „dobro
ljudstvo“ maši po nepotrebnem žepu nikdar sitih
nun in nunccev. Tako se tu pri nas večkrat
zglasi dvojica nun iz Bosne, v Bosni, v Banja-
luki pa imajo te nune krasno samostansko po-
slopje, velikansko poljedelstvo, veliko lepe živine
in se vozijo malodane vsak dan v krasni kočiji
v blizki moški samostan in to je žalostna istina.
Kaj tam delajo? Čemu tukaj beračijo, med tem
ko imajo doma vsega dovolj? Zato: takim in
enakim nič ne verjate in ne dajate.

Kaznovani nadškof. To veste, da Turka na
našo vero ne spreobrnate. Ko je to poskusil
vendar sedanji nadškof dr. Stadler v Serajevu,
zagnali so Turki grozen vrisk in hrup in vlada
je zdaj zaradi krsta nekaterih Mohamedancev
kaznovala nadbiskupa z globo 500 K, njegovega
dvornega kaplana pa je na 48 ur zaprla.

Župnik morilec. Župnik Tomasevič v Zadru
v Dalmaciji je zdaj v sodnijski preiskavi, ker je
zapeljal nekega kmeta, da umori njegovo bogato
teto. Teta mu je namreč sporočila v oporoki po
svoji smrti 50.000 kron, ali pohlepni župnik ni
hotel čakati njene smrti ter si je hotel z zlo-
činom hitreje pripomoči do denarja. Zdaj mu iz
ječe ne bo pomagal noben, še tako kreften
žegenj ne.

Premoženje rimsko-katoliške cerkve v Av-
striji znaša po podatkih c. kr. statistične osred-
nje komisije 818,823.936 K. — Posestev se ra-
čuni za 326½ mil. obligacij z 353½ mil. ostalo
zasebno premoženje pa 139 mil. Ubogi revčeki!

Nespametne device. V dekliški šoli je pri
kršč. nanku katehet razlagal učenkam evangelijsko
dogodbo o modrih in nespametnih devicah, ki so
hodile ženinu nasproti in potem je vprašal
neko učenko: „Katero devico so bile nespam-
etne?“ — „Tiste, ki niso dobile ženina!“ je
bil odgovor.

Nemški izseljenci. Računajo, da okoli
3.000.000 nemških podanikov biva v inozemstvu.
Največ jih živi v ameriških Zedinjenih državah,
najmanje (662) na Japonskem. V Parizu živi
okolu 30.000 Nemcev.

Papirne steklenice. V Zedinjenih državah so
ustanovili tovarno, ki izdelata na dan 200.000
steklenic iz papirja. Dosedaj so rabili take stek-
lenice le za mleko in so tako močne, da jih ne
zmečka teža 200 angleških funtov. Nadalje pa
imajo papirne steklenice le 13. del tiste teže
kot steklene.

Zanimive številke. V jutro je vsak človek
za 3 cm večji kakor po noči, ko ima otrpnjene
in skrajšane kosti. — Žila otroka bije 180krat
za minuto, žila odraslega moža 80 krat, v 60.
letu le 60 krat. — Dvojica (par) golobov bi
imela v 6 letih 119.160 potomcev, ako bi vsako
leto 14 krat valila. — Dvojica ovac bi se v
istem času razplodila le za 64 komadov. —
Navadna domača muha zaplodi v svojem življe-
nju 20.000.000 mušjih jajčec. — Bolha in poljska
koblica skočite 200 krat dalje, kakor ste
veliki; ko bi po tej primeri skakal človek, delal
bi skoke na 2 km daleč.

Zemlja se je odprla. V laškem mestecu
Genzano, ki ima nad 8 tisoč prebivalcev, se je
zemlja odprla in pogreznilo se je 10 hiš, veliko
drugih pa podrla. V razvalinah je prišlo veliko
ljudi ob življenju, dosedaj so spravili 14 mrtvih
na dan. Zemlja se še dalje udara.

Orožniki na Češkem. Na Češkem je malo-
dane vedno kak nemir, vlada zato je tja iz drugih
dežel poslala veliko orožnikov in vojakov, ki
tam še nadalje ostanejo, in vlada se boji, da bo
o prihodnjih državnozbornskih volitvah prišlo na
Češkem do resnih izgredov in krvavih spopadov.

V Albaniji je potres napravil med prebival-
stvom veliko škodo in podrli nebrojno hiš. Naš
cesar so poslali ponesrečenca 50.000 K.

Gospodarske stvari.

Kaj naj dela sadjerejec v sedanjem času.
Sadno drevo je človeku neizmerno koristno in
hvaležno, včasih celih 50 let leto za letom mu
obrodí, ali ravne sadno drevo se veliko zanemarija.
Ako skrben sadjerejec v jeseni ali po zimi po-
gleda na vrtna drevesa, potem najde na vejah
grušek in sliv semtertje male črnkaste prstenčke
(ringelčke), ki se tesno oklepajo vejice in ako si
tak prstenček natanko ogledaš, spoznaš, da je
to gosencja zalega in sicer najnevarnejše gosence.
V taki zalegi se nahaja na stotine gosencjih
jajčič rujavega metulja, iz katerih v spomladi
izleze množina gosenc, ki najpoprej tisto drevo,
potem vsa sosedna drevesa do golega obglodajo.
Ako hočeš biti pameten gospodar, potem pojdi
sedaj v vrt in vse take ringelčke iz vejic odstrani
ter takoj zažgi, dokler ti ne napravijo ogromne
škode na tvojih sadnih drevih. Na drugih
sadnih drevih zagledaš zopet semtertje po veji-
cah zavite liste in v teh zavitih listih najdeš
zopet jajčice druge škodljive gosence, ki že v
zgodni spomladi izlezajo iz svojih gnezdič in uni-
čujejo navadno vse mlado listje po sadnih dre-
vesih. Zlasti na tega škodljivca naj pazi vsak
skrben sadjerejec in od novembra do sušca, toraj
cele 4 mesece, ima priložnost, obvarovati sebe
in svoj vrt znatne škode. Poberi torej take za-
vite liste in vrži na ogenj. Debla sadnih dreves
osnaži, mah postrgaj in nalomljene ali sploh po-
škodovane veje, ki so navadno le zavetišče škod-
ljivcev, odžagaj, drevesno deblo pomaži z apnenim
mlekom in s tem uničiš vsako škodljivo zalego
na deblu. Naposled ne smemo pozabiti, da se
veliko škodljivcev sadnih dreves ne nahaja na
vejah, temveč spodi okoli korenine prezimujejo.
Zato pameten in razsoden gospodar v jeseni ali
tudi pozneje ob priliki obkoplje vsako sadno
drevo. Nekaj mrčesa se že pod motiko pokonča,
nekaj ga poberejo kokoši, nekaj pa ga pomrzne,
ker mraz globoko vrine v tako porahljano zemljo.
Drevesu jako dobro dene, ako mu nekoliko ko-
renine osvežiš in osnažiš. Priden gospodar si